

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมกลุ่ม เพื่อพัฒนาความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมและการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง โรงเรียนบ้านปางอู้ง อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมที่มีต่อความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรม และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียน ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มและหลังเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดลองโดยใช้กลุ่มประชากร ซึ่งเป็นนักเรียนชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 17 คน จากนั้นนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้นี้มาทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน โดยนำข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติความถี่ และร้อยละ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรม โดยนำคะแนนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ได้มาเปรียบเทียบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเห็นคุณค่าในตัวเอง โดยนำคะแนนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มที่ได้มาเปรียบเทียบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ตารางประกอบการบรรยาย ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน แสดงไว้ในตาราง 2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรม แสดงไว้ในตาราง

3 - 9

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง แสดงไว้ในตาราง 10

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน แสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของนักเรียน จำแนกตามสภาพทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	12	70.59
หญิง	5	29.41
การพักอาศัย		
บิดา,มารดา	14	82.35
มารดา	3	17.65
สภาพการมีชีวิตของบิดา		
ยังมีชีวิตอยู่	16	94.12
ถึงแก่กรรม	1	5.88
สภาพการมีชีวิตของมารดา		
ยังมีชีวิตอยู่	17	100.00
สถานภาพของมารดาบิดา		
อยู่ด้วยกัน	15	88.24
แยกกันอยู่ชั่วคราว	1	5.88
บิดา หรือ มารดาถึง	1	5.88
จำนวนพี่น้อง		
ตั้งแต่ 4 คน	16	94.12
3 คน	1	5.88
อาชีพของบิดา		
เกษตรกร	16	94.12
ค้าขาย	1	5.88

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
อาชีพของมารดา		
เกษตรกร	16	94.12
ค้าขาย	1	5.88
ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	13	76.47
ชั้นประถมศึกษา	2	11.76
มัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า	1	5.88
มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า	1	5.88

จากตาราง 2 แสดงว่ากลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชายจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 70.59 นักเรียนหญิงจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 นักเรียนพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 82.35 บิดามีชีวิตอยู่จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12 ส่วนมารดามีชีวิตอยู่จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 100 บิดามารดาอยู่ด้วยกันจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 88.24 นักเรียนมีจำนวนพี่น้องตั้งแต่ 4 คนขึ้นไปจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12 บิดาส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12 มารดาส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12 และผู้ปกครองไม่ได้เรียนหนังสือจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรม

ตาราง 3 เปรียบเทียบความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมด้านการปลูกสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย
ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

คุณค่าทางวัฒนธรรมด้านการปลูก สร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย	μ	σ	ระดับ
ก่อน	3.33	1.13	ปานกลาง
หลัง	4.16	0.96	มาก

จากตาราง 3 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมในด้านการปลูกสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยโดยรวม ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยที่ระดับการเห็นคุณค่าปานกลาง ($\mu = 3.33$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.13 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยที่ระดับการเห็นคุณค่ามาก ($\mu = 4.16$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 แสดงว่าความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมด้านการปลูกสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 4 เปรียบเทียบความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมด้านการรับประทานอาหาร ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

คุณค่าทางวัฒนธรรมด้านการ รับประทานอาหาร	μ	σ	ระดับ
ก่อน	3.38	1.03	ปานกลาง
หลัง	4.10	1.01	มาก

จากตาราง 4 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมในด้านการรับประทานอาหารโดยรวม ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยที่ระดับการเห็นคุณค่าปานกลาง ($\mu = 3.38$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยที่ระดับการเห็นคุณค่ามาก ($\mu = 4.10$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01 แสดงว่าความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมด้านการรับประทานอาหารเพิ่มขึ้นภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 5 เปรียบเทียบความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกาย ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

คุณค่าทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกาย	μ	σ	ระดับ
ก่อน	3.54	0.78	มาก
หลัง	3.69	0.73	มาก

จากตาราง 5 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมในการแต่งกายโดยรวม ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยที่ระดับการเห็นคุณค่ามาก ($\mu = 3.54$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยที่ระดับการเห็นคุณค่ามาก ($\mu = 3.69$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 แสดงว่าความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายเพิ่มขึ้นภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 6 เปรียบเทียบความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมด้านภาษา ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

คุณค่าทางวัฒนธรรมด้านภาษา	μ	σ	ระดับ
ก่อน	3.95	0.90	มาก
หลัง	4.48	0.80	มาก

จากตาราง 6 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมในด้านภาษาโดยรวม ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยที่ระดับการเห็นคุณค่ามาก ($\mu = 3.95$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 และ หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยที่ระดับการเห็นคุณค่ามาก ($\mu = 4.48$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 แสดงว่าความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมด้านภาษา เพิ่มขึ้นภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 7 เปรียบเทียบความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมด้านการมีคู່ครอง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

คุณค่าทางวัฒนธรรมด้านการมีคู່ครอง	μ	σ	ระดับ
ก่อน	3.40	0.88	ปานกลาง
หลัง	3.86	0.95	มาก

จากตาราง 7 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมในด้านการมีคู່ครองโดยรวม ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยที่ระดับการเห็นคุณค่าปานกลาง ($\mu = 3.40$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยที่ระดับการเห็นคุณค่ามาก ($\mu = 3.86$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 แสดงว่าความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมด้านการมีคู່ครองเพิ่มขึ้นภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 8 เปรียบเทียบความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมด้านพิธีกรรมและงานฉลอง
ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

คุณค่าทางวัฒนธรรมด้าน พิธีกรรมและงานฉลอง	μ	σ	ระดับ
ก่อน	3.89	0.81	มาก
หลัง	4.59	0.63	มากที่สุด

จากตาราง 8 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมในด้านพิธีกรรมและงานฉลองโดยรวม ก่อนการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยที่ระดับการเห็นคุณค่ามาก ($\mu = 3.89$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 และหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยที่ระดับการเห็นคุณค่ามากที่สุด ($\mu = 4.59$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 แสดงว่าความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมในด้านพิธีกรรมและงานฉลองเพิ่มขึ้นภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ตาราง 9 เปรียบเทียบโดยรวมของความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรม ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม

คุณค่าทางวัฒนธรรมโดยรวม		μ	σ	ระดับ
ก่อน		3.58	0.92	มาก
หลัง		4.14	0.82	มาก

จากตาราง 9 พบว่าก่อนการทดลองนักเรียนมีค่าเฉลี่ยของความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมอยู่ในระดับการเห็นคุณค่ามาก ($\mu = 3.58$) และภายหลังการทดลอง นักเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับการเห็นคุณค่ามาก ($\mu = 4.14$) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น แสดงว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนมีความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น และเมื่อพิจารณาการกระจายข้อมูล ก่อนการทดลองนักเรียนมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความตระหนักในคุณค่าทางวัฒนธรรมเท่ากับ 0.92 และหลังการทดลองมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลองมีการกระจายข้อมูลมากกว่าหลังการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเห็นคุณค่าในตนเอง

ตาราง 10 เปรียบเทียบโดยรวมการเห็นคุณค่าในตัวเอง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

การเห็นคุณค่าในตัวเอง	μ	σ
ก่อน	0.54	0.43
หลัง	0.64	0.38

จากตาราง 10 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตัวเองโดยรวมเพิ่มขึ้น ก่อนการทดลองค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม เท่ากับ 0.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 และหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม เท่ากับ 0.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38